

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY MANTOBA
ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН ЄДИНАЮТЬСЯ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial Library City

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII. Ч. 138.

ВІСНОК, 17. ЛИСТОПАДА 1925.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, NOVEMBER 17th, 1925.

No. 138.

VOL. VII.

ПОЛОЖЕННЯ ФРАНЦУЗІВ В ЦІЛІЙ СИРІЇ ДУЖЕ КРИТИЧНЕ.

В армії повстанців є тепер більше як 30 тисяч людей під проводом вправних військових командантів.

ЕРУСАЛИМ, 13. листопада. — Франція втратила контролю над Сирією, за винятком парувеликих міст, і положення Французів в цілій країні є критичне.

Французькі війська можуть вдержати всі столиці, як Алеппо й Дамаск, завдяки своїй тяжкій артилерії, однак на провінції повстанці є горю.

Повстанці побили Французів в Мосейфірі і французький командант відкликав побитий війська до Дамаску, звільнивши

таким чином колоною Друзів, яка піде тепер на поміч иншій колоні, що зводиться бої з Французами в східному Лебаноні.

В армії повстанців є тепер більше як 30,000 людей під проводом вправних військових командантів. Бедуїнські племена прилучуються до Друзів в їх боротьбі проти Французів, а також багато членів тубільної поліції зрезигнували зі служби, щоб вступити до повстанців.

ДАМАСК Є ПЕРЕПОВНЕНИЙ ФРАНЦУЗЬКИМ ВІЙСЬКОМ.

У восьмій годині вечером всі жителі мусять бути в своїх помешканнях і місто стає немов мертве.

ДАМАСК, Сирія, 14. листопада. — Дамаск є немов в стані облоги. У восьмій годині вечером кожна людина, за винятком військових, мусять бути в своїй помешканні, а діє є так багато жовнів, що на вузьких вулицях прохажий мусять безперестанно натикатися на крихітні та туровати собі дорогу через колочі дрови й барикади з мішків з піском.

У восьмій годині вечером трамвай перестав ходити, люди діваються немов на удар магнічної палочки й найгарніша з сирійських оаз стає така-ж мертва, як і оточуюча її пустина.

Поза Дамаском ледви чи міне ніч, щоб повстанці не спалили моста ведучого до міста, не зробили наїзду на передмістя або не поповнили якого иншого спустошення, що вимагає вислання проти них французької експедиції.

Вся територія між горою Гермон і Ваді Аджами, около 7,000 квадратних миль, знаходиться в руках Друзів і їх націоналістичних союзників, а французьке військо держить лише шість міст на залізній дорозі з Алеппо на півночі до Дера на полудні.

ФРАНЦУЗИ ЗНОВ АРЕШТУВАЛИ В ДАМАСКУ 50 АГІТАТОРІВ.

Велика Британія боїться, що повстання в Сирії може викликати заколот в Іраку, Мозулю й Палестині.

ПАРИЖ, 13. листопада. — Звідолення з Бейрута кажуть, що сирійський національний комітет вишле еміра Чекіба Арслана до Женевы, щоб він запротестував проти французького мандату над Сирією та зажадав негайного відтягнення французького війська й автономії для Сирії.

Кажуть, що Араби в Єгипті, Палестині й Транс-Йорданії зібрали 150 тисяч доларів на допомогу повстанню сирійських племен. Бритійці дуже побоюються, що повстання може викликати заколот в Іраку, Мозулю й Палестині.

Бакрі, провідник повстанців, який проголосив сирійську республіку, пригтовляється до сильного атак, щоб захопити Гомс.

Друзі відтяли доставку води в Алеппо і цивільне населення мусять негайно евакуувати місто, якщо доставка води не буде привернена.

В Дамаску знову арештовано 50 агітаторів. Обчислюють, що в околиці міста знаходиться 5,000 озброєних повстанців.

ХОТИЛИ ПОВАЛИТИ УРЯД ДЕ РІВЕРІ.

ПАРИЖ, 8. листопада. — Депеші з Мадриду доносять, що там викрито нову змову на повалення фашистської військової диктатури в Іспанії. Заговорники планували стратити зі світа членів військової директорії, між ними й голову директорії, Прімо де Ріверу.

Учасників заговору арештовано підчас їх тайного засідання. Серед арештованих є визначні урядники й високі офіцери іспанської армії та фльоти.

Арештовані будуть поставлені перед воєнним судом.

НОМІНАЦІЇ У ВІННІПЕГУ

В п'ятницю 13. листопада номіновано офіційно кандидатів на мейора, алдерменів і шкільних тростів у Вінніпегу.

На мейора є двох кандидатів: буржуазний — Ралф Г. Веб, дотеперішній мейор, і робітничий — Фредерик Дж. Тіпінг, учитель.

В першій варді є 5 кандидатів: 4 буржуазних і один робітничий в особі алдермена В. А. Джеймса. Має бути вибраних 3 алдерменів.

В другій варді є також 5 кандидатів: 2 буржуазних і трох робітничих. Робітничими кандидатами є алдермен Томас Флай, Віктор Б. Ендерсон і Дж. Л. МекБрайд. Має бути вибраних 3 алдерменів.

В третій варді є 7 кандидатів на алдерменів, з них 3 робітничих і 4 буржуазних. Робітничими кандидатами є тов. М. Попович і алдермени Джан Блаумберг та Герберт Джонс.

Буржуазними кандидатами є алдермен Дж. А. Бері, Дж. Ф. Паалмер, Д. Якимішак і Е. Дж. Рейнолдс. Має бути вибраних 3 алдерменів.

Крім повищих кандидатів в третій варді є ще 4 кандидатів на алдермена, що має заняті місце Гіпса, який зівстав вибраний послом до доміняльного парламенту. З цих кандидатів один є робітничий в особі Роберта Дорварда та трох буржуазних. Буржуазними кандидатами є В. Г. Комап, Джеймс МекКром і Дж. Л. Вигінтон.

В третій варді є 5 кандидатів на шкільних тростів: 2 робітничих і 3 буржуазних. Робітничими кандидатами є Маркус Гайман і А. А. МекДоунел. Має бути вибраних 3 тростів.

Всі робітничі кандидати, за винятком тов. М. Поповича, є номіновані Независимому Партією Праці. Тов. Попович є номінований Комуністичною Партією Канади.

ПІДЧАС ЕКСПЛОЗІЇ УБИТО ТРОХ МАРИНЕРІВ.

КЕЛГАРИ, Алта., 14. листопада. — Підчас експлозії в майні недалеко Киркпетрик, п'ять миль від Дромгелер, згинило вчора вечером трох маринерів, а найменше трох було тяжко ранених.

Убитими є: Майк Джиддей (або Гільдай), Дж. Дж. МекЛін і Л. Борк. Імен ранених є ще не знають.

Можливо, що є й інші жертви експлозії.

СВЯТКУВАННЯ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В С.Р.С.Р.

МОСКВА, 9. листопада. — Святкування восьмої річниці жовтневої революції відбулося дуже величаво. Москва, як і попередніми роками, була ціла украшена червоним прапором і плякатами. Вулиці були заповнені сотнями тисяч робітників, комсомольців і піонерів.

Радянська преса помістила з приводу восьмої річниці статті, в яких вказувала на всі досягнення останнього року і предсказувала ще більш досягнення в біжучому господарському році.

В СУБМАРИНІ ЗАТОПИЛОСЯ 68 МОРЯКІВ.

ЛОНДОН, 14. листопада. — Урядово оповіщено, що субмарина М-1 затонула в Англійському каналі і разом з нею втопилося 4 офіцери і 64 моряків, разом 68 людей.

В РАД. СОЮЗІ АРЕШТОВАНО 30 МАДЯРІВ.

МОСКВА, 8. листопада. — Протягом минулого тижня в Радянському Союзі, а головню в Москві, арештовано багато угорських горожан. Іх підозрюють в шпигунстві в користь угорської диктатури Гортго. Число арештованих доходить до 30. Всі вони будуть поставлені перед революційним трибуналом.

ПОСАДНИК СОФІ, МАДЯРОВ, УБИТИЙ.

СОФІЯ, Болгарія, 14. листопада. — Бувший міський робітник, якого відправлено недавно від роботи, убив вчора М. Мадярова, посадника Софії й сина болгарського дипломата Михайла Мадярова. Убийник поплавив самовбивство.

В ІНДІ ЗАТОНУЛО 60 ЧОВНІВ З 200 ЛЮДЬМИ.

МАДРАС, Бритійська Індія, 13. листопада. — Підчас великої бурі, що шаліла на побережжю через останніх 10 днів, затопилося 60 рибачьких човнів з 200 людьми.

ВІДЕНЬ, 11. ЛИСТОПАДА.

Демонстрації проти італійського освітнього товариства в Спалато, в Югославії, привели вчора вечером до стрілянини між демонстрантами й поліцією. Дано около 100 вистрілів і ранено багато осіб.

В ІТАЛІЇ ЗАКРИТО КОМУНІСТИЧНІ ТА СОЦІАЛІСТИЧНІ ГАЗЕТИ.

В наслідок заборони й нищення всієї протифашистської преси, в Італії почали виходити тайні газети.

РИМ, 10. листопада. — Фашистський уряд приказав закрити всі комуністичні й соціалістичні газети в Італії. Префект міста Медіоляну закрив вже орган італійських комуністів "Уніта" й орган соціалістів-максималістів "Аванті". Другий орган соціалістів-максималістів, "Джустіція", що виходив в Римі, був закритий зараз після викриття змови на життя Муссоліні.

РИМ, 14. листопада. — В Італії появилися тайні газети, в яких критикується фашистський уряд за його деспотичне правління.

Ці газети появилися наслідком того, що фашисти забороняють, конфіскують і нищать всякі газети, які містять матеріял неприхильний до фашистської влади.

В ІТАЛІЇ АРЕШТОВАНО ГЕН. ГАРІБАЛЬДІ.

РИМ, 10. листопада. — Поліція арештувала вчора генерала Пенніна Гарібальді, шунка славного борця за незалежність Італії Джузеппе Гарібальді, в зв'язку з викриттям заговору на життя Муссоліні і повалення фашистського правління в Італії.

Поліція каже, що плян заговору й імена його учасників видав журналіст Кваля, який був приватним секретарем Тита Занібоні, що ухилився провідником заговору. Оба вони були разом арештовані, однак по двох днях Кваля випущено на волю.

КОМУНІСТ ГІТЛОВ ПІШОВ ДО В'ЯЗНИЦІ ВІДСИДЖУВАТИ КАРУ.

НЬЮ ЙОРК, 10. листопада. — Комуніст Бен Гітлов пішов вчора відсиджувати кару, на яку був засуджений місцевим судом в 1920 р.

Гітлов був арештований в 1919 р. за порушення стейтського закону про кримінальну анархію й засуджений на в'язницю від 5 до 10 років.

Проти засуду був внесений апель зразу до вищого стейтського суду, а потім до ййвищого суду Злучених Держав.

Найвищий суд відкинув апель і потвердив присуд ньюорського суду.

Вкінці оборона звернулася з просьбою до губернатора стейту Нью Йорк, Сміта, щоб він подарував кару Гітлову, однак Смит відмовився це зробити.

За порадом оборони Гітлов зголосився вчора добровільно до суду і його висладо до в'язниці в Оборн, Н. Й., де він буде відсиджувати кару.

ГЕН. ЧАНГ ЦО-ЛІН ВІДТЯГАЄ СВОЮ АРМІЮ ДО МАНДЖУРІЇ.

ТОКІО, Японія, 14. листопада. — Міністерство закордонних справ одержало офіційну депешу з Мукдену, в якій сказано, що манджурський генерал Чанг Цо-Ліна і військами провінції Чекіанг заклоно перемиря.

Війна продовжується однак в Шантунгу, повідомляє міністер. Але кажуть, що й там може на якийсь час відложена.

ВАШІНГТОН, 13. листопада. — Американський міністер в Пекіні, МекМоррей, повідомив вчора державний департамент, що між армією манджурського генерала Чанг Цо-Ліна і військами провінції Чекіанг заклоно перемиря.

ВІЙСЬКА ГЕНЕРАЛА ФЕНГ Ю-ГІСІАНГА ВІДСТУПАЮТЬ З ПЕКІНУ.

ПЕКІН, Китай, 14. листопада. — Пекінський уряд осудив генерала Ву Пей-Фу як бунтівника й ворохобника та приказав "християнському генералові" Фенг Ю-Гісіангові й губернаторові Гонану поконатити його.

Виданий урядом мандат каже, що генерал Сун Чуанг-Фанг робить військові приготування, нарушуючи цим мир, та поручає манджурському генералові Чанг Цо-Лінові оборонити залізницю, що йде між

Тіен-Тсіном а Пуковом.

Мандат є очевидно спробою поєднати Чанг Цо-Ліна з Фенг Ю-Гісіангом, однак за той час війська Фенг Ю-Гісіангові евакуують свої баракки в Пекіні і доккола його та відступають в напрямі Калгану, а війська Чанг Цо-Ліна зближаються до Пекіну з трох сторін.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ТИСЯЧУ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТ В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ ДЛЯ "У. Р. В.!"

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видавці: Робітничо-Фармерське Взаємне Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на рої вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ГАРТУЙМО СВОЇ СИЛИ!

Коли в літі слабо йде організаційна праця в робітничих організаціях, то їх члени так і кажуть: "Це-ж літо! Годі більше в літі вимагати". Такі балаки не тільки не оправдані, але цілком шкідливі. Такі балаки, тон такого писання в газеті, погані впливають на всі організації, на ціле їх членство, вносять знеохоту до праці. Ті, що так говорять або пишуть, просто за свою небажність хочуть звалити вину на літо, на обставини.

Що літо має свої відмінні прикмети і змінові форми організаційної діяльності, це несправда. В літі організація не може скласти до своїх членів масових мітингів, улаштувати концерти, представлення — це так. Але в літі кожна організація має певну змогу улаштувати освітні курси для поглиблення знання свого членства; літом кожна організація може присвятити багато часу організуванню, вихованню і освідомленню робітничої молоді; нарешті літом організація має змогу перенести свою агітаційно-пропагандову працю з салі на вільне повітря, хоч би на пікніки. Але це можна зробити тільки тоді, коли організаційний апарат добре функціонує, коли в зарядках стоять свідомі активні товариші, а не ті, що мусіли взяти на себе обов'язок, бо свідомі не хотіли.

Що це до літа. Але літо вже закінчилося позаду і перед нами зима. Часто секретарі відділів та робітники пишуть, що через літо робота в організації була замедлена, але віримо, що на зиму відіде.

"Блаженні віруючі". Але самої віри тут мало. Коли не буде щирої заваги праці після "літнього відпочинку", то ті організації і не згадують, як їх захопить друге літо. А відтак нарікання, що нема кому повести роботу, що організація не активна, що членство не зросло, що знову літом годі повести добре роботу.

Що таке організація? Та-ж це ми самі! Коли організація неактивна, то хто це неактивний? Та-ж ми самі! Коли ми нарікаємо на неактивність, то на кого ми нарікаємо? На самих себе.

То-ж що треба зробити? Треба заперестати нарікання і вийти до праці. Взятися до єврейської організаційної праці, якій відповідає зимовий сезон.

Можна скликати у вашій місцевості неділями по полудні, чи хоч що другу неділю масові робітничі мітинги? — треба це зробити. Ці мітинги поділяти між ріжними організаціями, кожну з яких має перед собою свої спеціальні завдання.

Ось Комуністична Партія Канади дала тепер клич за придбання членства до партії. Ніодни партійний відділ не побільшив свого членства, як що він не викажеться перед працюючими свої місцевості своєю роботою. Хай він виділяє своїх передових членів, хай розворушить свої заряди і заставить їх виготовити план організаційної праці. Але й всі інші члени повинні дружно взятися до виконання того плану. Коли б не ухвалений масовий мітинг, то за ним повинні устно агітувати всі члени. Самий мітинг треба зробити не лише сухою офіційною, але живим підприємством, що зацікавило-б всіх робітників. Промовці повинні обговорювати на цих мітингах не положення у Франції, Німеччині, Радянському Союзі, чи оповідати римську історію, але повинні обговорювати певні місцеві питання, обговорювати те, що робітники зараз переживають в даній місцевості, що їх найбільше дошкулює і вказати де вихід з того положення.

Відділ ТУРФДім так само повинні зацікавити працюючих своїх місцевостей освітньою працею. Повинні налагодити розхитані за літо свої організаційно-освітні апарати: хорі, драмгуртки, оркестри, освітні комітети, окжити їх і поставити їх працю на належну ступінь. Треба пам'ятати, що наші організаційно-освітні апарати не можуть товктися на одному місці. Коли ми хочемо, щоб наша організація розвивалася, щоб вона поступала вперед, щоб членство її зросло, то перш всего ми повинні доказати, що ми також поступили вперед в співі, музиці і в театральній галузі, не говорючи вже про нашу загально освітню працю, нашу свідомість. Коли-ж ми цього не зробили і все пасемо задніх, коли замисць поступити вперед, ми поступили назад — то не дивуюся і не нарікаємо, що наш відділ не зростає. Не маємо на кого нарікати. Обставини також не можна завжди робити винними за нашу небажність. Шукаймо недочет самі між собою.

Візьмім Робітничо-Запозомове Товариство? Чи бачив хто на сторінках наших газет щось про діяльність відділів Робітничого Запозомового Товариства на місяць? За вітком шістьмісячного звіту Головного Заряду та пару дописів про діяльність вінніпегського відділу, нічого про роботу Р.З.Т. не писалося в "У.Р.В." Це свідчить, що організація не провадить діяльності. А раз вона не дає робітничим масам своїх місцевостей про себе чути, вона не прогресує, не зростає членством. Хоч як слабо працює її вінніпегський відділ, але все-ж він має поверх 400 членів, з яких поверх 70 він здобув від нового року.

Отже кожна організація, як що вона хоче розвиватися, зростати, повинна бути діяльною. Повинна своїми мітингами, концертами, представленнями показати своє життя. Вона повинна відкликатися на всі певні потреби місцевостей робітництва і фармерства, повинна бути тим джерелом, з якого трудові маси даної місцевості черпають-б здоровий духовий корм, а тоді вони будуть до неї линути.

До цієї праці всі ми, по всіх місцевостях Канади, повинні активно взятися. А для цього треба встановити товариську дисципліну і солідарність внутрі самих відділів. Тепер, під зиму, саме для цього пора.

Тож без дальньої надуми — беріться за роботу, товариші і товаришки! За роботу без нарікань, без дрібного самолюбства, без шукання недочет в другого товариша і товаришки — усього кожного свої власні недочеті. А вони є в кожного з нас.

Візьміся зараз за роботу і гідно докінчим листопадову кампанію допомогти свої пресі! Придбаймо її якнайбільше нових передплатників, а для своїх організацій нових членів! Ціле

літо чекали ми зимового сезону і обіцяли, що з його приходом будемо щиро працювати для добра організації і загального робітництва. Зимовий сезон вже прийшов. Тож працюймо і щирим про свою працю до своїх часопів.

Робітник.

ЩО ЗРОБИВ ЯКИМІЩАК В ПАРЛЯМЕНТІ

Адвокат Д. Якиміщак, посол до манітобського парламенту, що його поставили українсько-польські патріоти як проти-робітничого кандидата на алдермена в 3. варді, завжди ворожо ставився до робітничих інтересів. Навед'мо тільки кілька прикладів, як він голосував в провінціальному парламенті в робітничих справах. Всі факти беремо з рекордів провінціального парламенту (Journals — Legislative Assembly of Manitoba).

В 1921 р. (21. квітня) манітобський парламент вирішував поправку (Bill No 47) до закону про індустріальні умовини ("The Industrial Conditions Act"), яка замінила до того, щоб робітники не тільки мали право пікетувати під час страйку, але також, щоб не можна було дістати судової заборони (injunction) проти пікетування. Для робітників це важке, щоб вони мали право охоронити місця об'їзду страйком і не допускати скєбів до роботи.

Як голосував Якиміщак? Ніодни український посол не голосував за цю поправку. Якиміщак і Григорчук голосували проти неї.

В 1922 р. (16. лютого) робітничий посол Джон Квін проголосив резолюцію, що закликала правительтво до допомоги голодуючим в Радянських Республіках. З українських посолів голосував за цю резолюцію тільки Григорчук. Якиміщак голосував проти цієї резолюції.

Та не тільки голосував проти допомоги голодуючим, але ще й виступив з такою негідною і дурною промовою, що її після послі осудили. Якиміщак заявив тоді, між иншим, що він не любить слів "совіт" і "більшовизм", що не посухатимуться радянська система правління була причиною голоду. Він висловив дуже своє побовінання, що вживте в резолюції Квіна слово "совіт" може бути використане для отвертій більшовицької пропаганди в Канаді і що прийняття резолюції з тим словом може означати признання системи правління

Радянських Республік. Вислухавши тої політичної "премудрості" Якиміщака, посол Кристіансон отверто заявив, що з всіх несподіванок, які він бачив і чув в парламенті, промова Якиміщака є найбільшою. "Якиміщак хорує на манію совітизму, який вбився йому в голову. Говорити про совітизм в такий спосіб, як це говорив Якиміщак, є зневагою для парламенту". Так сказав тоді посол Кристіансон, про цю "славу" промову Якиміщака.

Того-ж самого року (2. марта 1922) манітобський парламент вирішував поправку (Bill No. 49) до закону відомого як "The Garnishment Act", яку зробив робітничий посол Квін. В тій поправці було сказано, щоб не вільно було гарнішувати платні, що вносять понижче сто доларів на місяць (закон каже, що тільки понижче сорок доларів на місяць не можна гарнішувати). Доправка, розуміється було корисна для робітників.

Як голосував Якиміщак? Як звичайно — проти.

Під час голосування майже над всіма законопроектами і поправками та резолюціями, що їх робили робітничі послі в користь робітників, Якиміщак голосував проти, або зовсім не голосував.

Коли минулої весни фармери північної Манітоби, що мешкають між озерами Вінніпег і Манітоба (переважно Українці), звернулися до провінціального правительтва за допомогою, бо наслідком неврожаю минулого року вони не мали що їсти ні в що одітися, то Якиміщак заявив публично, що тим фармерам допомоги не треба, бо він довідався по телефону, що там зародило було сіно. Виходить, що фармері мали-б їсти сіно, коли нема-хліба ні иншої поживи. Тільки-ж і сіна того в дійсності не було.

Отакое "заступника" ставлять українсько-польські патріоти кандидатом на алдермана до міської ради у 3. варді проти українського робітничого кандидата.

РУМУНСЬКО-БОЯРСЬКІ КАТИ.

Найбільший політичний процес, що тепер відбувається — це так званий татарбунарський процес бесарабських селян, що відбувається в місті Кишиньові, в Румунії. Там судять 500 бесарабських селян за повстання минулого року проти румунської влади.

Цей процес тягнеться вже довгий час. Відбувається він просто в тюремному дворі. Суддям збудували накриття, а оскаржені і свідки стоять просто на дворі.

Про це повстання і про те, як румунські кати його кроваво здушили — подавалося вже на сторінках "Укр. Роб. Вістей". На цьому місці ми тільки в короткі наведемо за старо-краєвою пресою пару епізодів, що сталися на цьому процесі недавно.

Під час перехрестного допиту свідків з боку оборони, один з обвинувачених поставив агентові охоранки таке запитання:

"Чи правда, що ви мою жінку били батогами доти, аж її шкура заліза з тіла?" "Чи паятаєте ви, — запитав другий — як ви селянина Семена мучили розпеченим залізом?"

Голова суду, полковник Максим, намагався зменшити жариння від цих запитань, кілька раз перелиняючи обвинувачених. Викликаний за свідка начальник гарного загону, полковник Апостолеску, виклав своїми цінними свідченнями на суді сензацію, навіть, у колах, близьких до уряду. Апостолеску послано було для "втихомиренья" села Чісми. Притиснений до стінки заліпаними оборони, він змусжений був визнати, що дійсно з його наказу 60 селян було кинено в лях, після чого було зривано румунські гранатами. Як зазначає Апостолеску, живими залишилось тільки 10 селян. На запитання оборони, чому він, Апостолеску, не передав селян судовій владі, Апостолеску відповів:

"Ми одержали наказ придумати повстання всіма засобами". На запитання оборони, в чому виявився виступ селян, Апостолеску ніяково заявив:

"Правда ці 60 селян отверто не виступали проти нас, але-безумовно, вони могли виступити". Так капіталістичні кати розправляються з селянами не тільки за те, що ті борються за свою землю й волю, але за те, що вони можуть боротися колись.

Трус в Помешканні Ради Профсоюзів.

"Ржеч Посполіта" повідомляє, що політична поліція в Кельцах вчинила трус в помешканні кельської ради класових профсоюзів і під час трусу нібито найшла багато комуністичної літератури.

В зв'язку наслідками трусу вчинено арешти. Помешкання замкнено.

РОСПРАВА НАД ВБИВЦЕМ БАГІНСЬКОГО І ВЕЧОРКЕВІЧА.

Читачам "Укр. Роб. Вістей" відомо вже, як польський поліцей Мурашко брутально забордував двох польських революціонерів Багінського і Вечоркевіча, яких польська влада згодилася виміняти за двох своїх кримінальників з урядом Радянського Союзу. Вбив він їх саме тоді, як вони під охороною поліції доїжджали до радянського кордону, де мали бути виміняні.

Дня 24. жовтня відбувся в новоградському окружному суді процес проти Мурашка. Цікавий той процес, коли порівняти його з процесом над комунистами, що нікого не вбили, от хочби коли порівняти з процесом т. Ланьцухого. Вбийник Мурашко почував себе на процесі, як в гостях. "Признаюся, що я вбив двох скажених собак" — сказав він. "Коли я довідався, що президент помилував Багінського і Вечоркевіча, мене чорт взяв. Я плюнув і погано вилаявся на президента. Як я вилаявся, я тепер не хочу повторити" — такою мовою говорив на суді Мурашко.

Свідками на суді були поліцейські, близькі приятелі Мурашка, які сказали, що він великий патріот і вірний служак поліції. Часами Мурашко скаргався своїм свідкам, що він втерпів в Радянських Республіках свій маеток.

Прокурор, що оскаржував Мурашка, сказав, що своїм вчинком Мурашко дав нагоду радянському уряду "помститися"

над двома заслуженими польськими громадянами", що мали бути виміняні за вбитих. (Це ксьондз, що насилував малолітніх дівчат — заслужений польський громадянин.)

Отже коли винен Мурашко, то не за вбивство Багінського і Вечоркевіча, а за те, що через його поступок двох "заслужених польських громадян" сидять у радянських в'язницях.

Прокурор на вищого польського суду Рудніцкі говорив в тому змісді, що Мурашка корисні польській державі, тільки... не такі отверті. Виправдати вчинку Мурашка не можна, бо за кордоном можуть подумати, що в Польщі анархія, коли за таке обдумане вбивство двох революціонерів.

Так суд визнав Мурашка винним у вбивстві Багінського і Вечоркевіча "під впливом сильного ефекту" і засудив на 2 роки до поправного дому, за рахувочу шість місяців попереднього ув'язнення. Це за брутальне і наперед обдумане вбивство двох революціонерів.

А трох комуністів у Варшаві, що стріляли в поліцію для самооборони, або комуниста Ботвіна, що вбив провокатора, суд засудив до розстрілу протягом кількох годин. А комуниста-посла Ланьцухого, що нікого не вбив і не думав вбивати, що тільки клякав робітників організуватися і боротися за свої права, польський суд засудив на шість літ каторги.

ДО УКРАЇНСЬКИХ МАЙНЕРІВ НА ЗАХОДІ КАНАДИ.

З того, що я чув від товаришів майнерів, що переїздили через нашу місцевість, роблячи висновки, що українські майнери не скрізь ще займають однакове становище, що до вбору ескективу Майн Воркере Юніон оф Канада. А воно не дуже добре для нас і для нашої організації. Ми маємо значне число голосів і повинні вжити їх для того, щоб вибрати до ескективу найвідповідніших людей. Цего не зробимо, коли будемо голосувати кожну місцевість на інших кандидатів.

Вона правда, що в нас демократія і кожному з нас вільно голосувати на кого хочемо. Але добро організації вимагає, щоб вибрати найвідповідніших з усіх кандидатів і для того треба нам порозуміння. Треба нам погодитися на певну одну лісту кандидатів і на них всім нам голосувати, тоді й виграємо їх.

Наскільки мені відомо, наші товариші з більшости місцевостей вирішили, щоб голосувати на Меткефа з Дромгелера, на президента, т. Стокалюка, з Колмен, на заступника президента, Малабона, з Кенмор, на секретаря. Нема що казати, ці товариші-майнери — підбір відповідний. Хоч може й з інших кандидатів також є досить відповідні одиниці, але нам треба всім раз об'єднатися на трьох на-вис-

скаж і скрізь на них голосувати.

Я тої думки, щоб всі наші товариші постановили по всіх місцевостях попірати й працювати за вибором тих трьох товаришів: Меткефа, Стокалюка і Малабона. Нема що спешувати. Поступаймо як організована громада. Коли десь товариші мали на увазі яких инших кандидатів, а не трьох вище названих, то треба, щоб вони пішли разом з всіма иншими місцевостями, а тоді вибір цих товаришів буде забезпечений. Коли-б навіть котрийсь з них перелав під час виборів, то й тоді ми будемо знати, що ми поступили не як розбиті гуртки, але як єдина цілість і знатимемо нашу силу.

Найгірше, коли між нами самими не було-б дисципліни і тісничого порозуміння. Як-по товариші з якоїсь місцевості стали-б робити по своєму, не рахуючись зі становищем товаришів з інших місцевостей, то в нас завелась-би анархія. Долого ми не повинні допускати, бо будемо шкідити собі, своїй майнерській організації і справі всіма силами до спільної мети.

Нехай-же це буде ні одної місцевості, в якій українські майнери не працювали-б за вибором Меткефа, Стокалюка і Малабона. Всі разом об'єднаними силами до спільної мети.

Майнер. Дромгелер, Алта.

ЧОРНОРОБ З МЕКІНТАЕР БЛОКУ.

В самому бизнесовому центрі міста Вінніпегу, на Мейн-стріті, недалеко Портедж евно, є величезний сімповерховий будинок, що називається "Мекінтаер Блок". В тому будинку на місцях різні адвокатські та докторські офіси, контори ріжних фірм і то не яких небудь, а такі багатих, бо бідничим там не по силі й рент залятати.

Коли ви заглянете в "Укр. Голос" таке оголошення. "Озеро і Якиміщак, адвокати, повновласники і т. д. переправляють судові справи, карні і цивільні". Их офіси містяться в тому

будиноку, що називається "Мекінтаер Блок". Одного з тих адвокатів повновласників, а саме Якиміщака, українські патріоти з греко-православного табору в Вінніпегу номінували кандидатом на алдермена від третьої варди — північного Вінніпегу. Номінували вони його з благословення консерватів для того, щоб розбити українські робітничі голоси і тим перешкодити робітничому кандидатів, тов. Поповичові.

П'ятниці 13. листопада, була днем офіційної номінації. А школи. Стан робітників теж ввечері аїнгайських газетах розповсюдили також повновинний список кандидатів на ситі

матора, алдерменів і ескл-трестів. Коло назиска кожного кандидата, стояло і під його заняття, фах. І як-ж адивовання було тих, що читали у "Фрі Прес" спис кандидатів, побачивши, що номінація Якиміщака була проголошена достійно ось як:

"D. Yakimishak, laborer, 715 Magnus avenue, moved by Dr. M. R. Blake, seconded by P. Romanuk".

Адвокат Якиміщак — чорнороб (laborer)! І номінація цего "чорнороба", що проголошує себе в "Укр. Голосі" адвокатом повновласником, що переправляв судові справи, карні і цивільні, вісє др. М. Р. Блейк, консервативний лідер північного Вінніпегу, консервативний кандидат в останніх федеральних виборах до Оттави.

Отже на самій номінації українські консервативні наймити вже брешуть, називають адвоката Якиміщака чорноробом. Яку чорну роботу він робить? Може це він попорив Мекінтаер Блок? А може він тому називав себе чорноробом, що має адвокатську канцелярію в такому чорному будинку?

Ні, не тому він назвав себе чорноробом! Він назвав себе чорноробом тому, що дійсно взявся виконувати чорну роботу на користь консерватів, а це — розбити українські голоси і тим дати змогу вийти дійсно консервативному кандидату на алдермена, якого номінувала консервативна партія. Це є цілком Якиміщак і тих, що його номінували. І для замилення робітникам очей він назвав себе чорноробом.

Переглядаючи цілий список кандидатів, ти коло одного не бачиш "чорнороб", хоч є між ними і робітничі кандидати. Кожний подає свій фах: коваль, кондуктор, продавець, агент, редактор, контрактор і т. д., тільки адвокат Якиміщак зробив себе чорноробом.

Але робітники північного Вінніпегу вже знають ціну такому "чорноробам". Українське робітництво північного Вінніпегу також вже не дасть себе адуриати адвокатським "чорноробам" і їх чорну роботу осудить по заслугах. Вона знає, що Якиміщак, який є послом манітобського парламенту, кандидат не тому, щоб стати алдерменом, але тому, щоб перешкодити тов. Поповичові, щоб розбити українські голоси. У відповідь на це українські працюючі північного Вінніпегу повинні в день виборів свідливо віддати свої голоси на тов. Поповича і розбити чорні нації Якиміщака та його консервативних поплечників.

Мусій.

ТВОРИ М. ІРЧАНА НА РАД. УКРАЇНИ.

Як нас повідомляють з України, в Києві вийшла в друку накладі драма М. Ірчана "Бунтар", з портретом автора і біографічним нарисом з-під пера поета В. Атаманюка.

Державне Видавництво Радянської України ринішо видали в Харкові відому у нас драму М. Ірчана "Родина шіткарів". Буде це вже третє видання цієї драми за неповний рік. (Два в Канаді, третє на Україні.)

ЩО РОСПОВІДАЮТЬ УТКАЧІ З ГАЛИЧНИНИ.

Вткачі, що прибули недавно з Галичини до Проскурова, на Радянській Україні, розповідають про небувало тяжкий стан селян по всій Галичині.

Не зважаючи на гарний врожай, в країні спостерігається грошовий голод. Хліб чим раз дешевше, податки-ж зростають. З неакуратних платників здирають все, від реманенту до посуду й одягу. Глигати скуповують у зруйнованих їхню землю. Відсоток бідності на селі де-лає зростає.

Українська культура жорстоко переслідуюється. Українські школи систематично польонізуються і їхня кількість де-лає менша. Серед учителів майже нема Українців. В наслідок високої плати за навчання, селяне не можуть посылати дітей до школи. Стан робітників теж надзвичайно тяжкий. Надзвичайно поширене також провокаторство.

ВРАЖИННЯ З ПОТЗДКИ НА РАДЯНСЬКУ УКРАЇНУ.

Розмова українського посла до польського союзу Х. Приступа з представником львівського "Діла".

(Продовження.)

Комісаріят Народної Освіти.

На чолі Комісаріату стоїть Шумський. Його заступником є Ряпо. Обидва вони великі культурники. Весь Комісаріят Освіти шкловито зукраїнований. Все урядування відбувається на українській мові. Все шкільництво побудоване на основах єдиної школи. Ділиться вона на три ступені. Перша ступінь обіймає початковий курс навчання, що триває сім літ. Другу ступінь, переважно чотирилітню, виповнюють т. зв. професійні школи, отже чисто фахові. Ця ступінь відзначає своїм характером освіту давним середнім школам. Четверта ступінь, теж переважно чотирилітня, обіймає курс вищої освіти. Тут належать усі інститути: народно-освітні (НО), медичні, сільсько-господарські, технічні, ветеринарські і інші. Всі ці інститути разом зветься там "ВУЗАМИ" (скорочене російське "Висші учебні заведення"). Ціаком зукраїноване все шкільництво першої ступені. Більше як 50 проц. зукраїновано середнє шкільництво, а найменше Вузи. Споміж Вузів найбільше зукраїновані інститути народної освіти та інститути сільського господарства.

Отже університетів у нашому розумінні на Україні нема. При Вузах існують т. зв. робфаки (робітничі факультети), на яких підготовляються робітники до вступу на Вузи. Між студентами переважають дітсеяни, робітників і урядовців. Користуються вони стипендіями. Цього року місячна висота стипендії вносить 25 карбованців. Очевидно, що ця сума є мала, та все-ж вона дає змогу студентові жити. Від студентів вимагають у Вузах дуже багато. Тому-то багато їх киддає науку, не будучи в можливості відповісти всім бажаним науковим вимогам. Свого часу

проведена була основна чистка студентства. Причиною її було те, що по війні напхалося до Вузів дуже багато ненадійного елемента, переважно бывших офіцерів буржуазного походження та буржуазної ідеології.

Сільське вчителство.

Все майже свідоме національно, сільське вчителство було довший час упереджене до радянської влади. З його рядів рекрутувалося найбільше повстанчих отаманів. Нині його настрої цілком змінилися і майже все воно стало по стороні радянської влади. Сільський учитель одержує цього року місячно платно у висоті від 32 до 40 карбованців. За ці гроші можна легко прожити, але тяжко вбратися. Минулого року було вчителям важко вчителювати ізза нестачі підручників. Цього року сільська школа забезпечена вже підручниками вповні. При округах і районах існують гарні педагогічні бібліотеки, з яких вчителство може користатися. Методи навчання цілком нові. З ними знайомилося вчителство на численних курсах, влаштованих радянською владою. Звертається головну увагу на практичну сторону знання. В селі вчить вчитель крім своїх шкільних обов'язків мусить сповняти ще й деякі громадські обов'язки переважно культурно-освітнього характеру.

Церква і духовенство.

На Україні є аж три церкви: стара православна (тихонівська), автокефальна українська і жива церква. Між ними йде завзята боротьба. По багатьох селах буває так, що однієї церкви вживають і автокефалісти і тихонівці. Одна половина церкви належить до одних, а друга до інших. Бувають часто непримирні інциденти, особливо в боротьбі за опанування церков. Доходить до біоку. Влада до тих між-

церковних спорів не мішається. Кожна церква має свій статут і мусить бути зареєстрована у владі як всяка громадська установа. Посол Приступа каже, що по селах переважає стара православна церква. По містах сильно держиться автокефальна церква. Послови Приступа доводилося бути на богослужінні автокефальної церкви у Харкові. Правилася архиєрейська Служба Божа. Відправляв її харківський архієпископ з кількома священниками. Сама церква (собор) розмальована в українському стилі. Вся відправа відбувалася на чистій народній мові. Співав дуже гарний хор. Церква була битком набита переважно інтелігенцією. На селі церкви держаться старші. Молодь затрачує віру і до церкви не гориться. По мостах клубов і читальних. Священники землі не мають. Але є села, які самі наділяють священників землею. По містах робітництво теж стоїть від церкви осторонь. Не те з його родинами, головні з жіноцтвом. Воно держиться церкви. Існують приватно духовні школи, де вчать кандидатів на священників, а в Москві існує навіть приватна Духовна Академія. Автокефалісти мають сильно поставлену духовну школу в Києві.

Комісаріят юстиції.

На чолі стоїть Скрипник, старий Українець. Суддею може бути кожний громадянин, якого на те становить виберуть. Так само може бути кожний прокуратором. Суддями і прокураторами є багато звичайних робітників. Юридичної освіти від них не вимагають. Нема там і окремих правничих інститутів. Комісаріят юстиції теж у цілості зукраїнований. Але є там і окремі суди для національних меншостей. Отже є суди жидівські, німецькі, польські, татарські, молдавські і російські.

Економічні та господарські установаи.

Всі вони переважно кооперативного характеру. Найбільші з них Українбанк, Центросоюз, Сільський Господар, Вукопспілка (Всеукраїнська Кооперативна Спілка), Добробут, Укр-

нархарч, Церобкоп (Центральна Робітнича Кооператива), Серобкоп (селянсько-робітничо кооператива) і інші менше важні і менше поширені. Найбільші з тих установ як Українбанк, Центросоюз та Сільський Господар мають величезні обороти та беруть в державі в аренду цілі фабрики і копальні. Мають вони свої великі крамниці, склади і їські підприємства. Є між ними і такі,

З МІЖНАРОДНОГО РОБІТНИЧОГО РУХУ

ВІДЗВА ПРОФІНТЕРНА ДО ФРАНЦУЗЬКИХ РОБІТНИКІВ.

Виконавче Бюро Профінтерна звернулось з відзвоню-привітанням до Унітарної Конфедерації Праці та до всіх робітників Франції, що брали участь у страйковому протесті проти війни в Мароко та Сирії. В відозві зазначається, що не зважаючи на шалену кампанію з боку буржуазної та соціал-угодовської преси, не зважаючи на організоване страйколомство, у Франції знайшлися сотні тисяч пролетарів, що вступили сміливо і твердо кинули в лице буржуазному фашистсько-реформістському більшовицькому гнівний протест і своє призерство.

Відозва закінчується такими словами:

"Французька секція Профінтерна, працюючи за принципами свого Інтернаціоналу, виконала свій обов'язок. Невже французька реформістська Конфедерація Праці, зриваючи страйки, орудувала за принципами свого Інтернаціоналу? Було-б дуже цікаво знати думку Амстердамського Інтернаціоналу відносно його французької секції у зв'язку з війною в Мароко та Сирії".

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ РЕВОЛЮЦІЙНИХ ТЕКСТИЛЬЩИКІВ.

В присутності делегатів з Німеччини, Франції, Бельгії, Польщі, Мексики та С.Р.С.Р. відбулась в Москві міжнародна конференція революційних текстильщиків. Конференцію привітав від Профінтерна тов.

що займаються тільки одною справою, як наприклад: Дობробут займається тільки сиріями, переробляє їх, сортує і торгує. Укрнархарч удержує багато столових і реставрацій по всіх містах України, має свої молочні фарми, скотобойні (різні), пекарні і т. п. Кооператива поставлена там дуже сильно, та користується великими привілеями. (Кінець буде.)

Лозовський, що схарактеризував роллю текстильщиків в революційному русі Сходу та Заходу.

Конференція заслухала доклад тов. Лебедєва про діяльність міжнародного комітету пропаганди текстильщиків. Докладч зазначив, що секретаріат міжнародного комітету пропаганди перебуває в С. Р. С. Р.; в Німеччині міститься бюро міжнародного комітету, що встановило зв'язок з Чехословаччиною та Австрією. Таке саме бюро є у Франції для зв'язку з Англією та Італією. Найбільш інтенсивно працювало за останній рік французьке бюро, що командувало Жакоба до Італії для організації текстильщиків, які відколотись від реформістського союзу, в кількості 8,000 осіб з загальною числа 20,000.

В Чехословаччині обидва революційні союзи текстильщиків злилися в єдиний союз, що безперечно дасть позитивні наслідки. Для кращого переведення роботи по організації революційних текстильщиків, необхідно встановити тісний зв'язок з міжнародним комітетом пропаганди. Сповідоклад в цьому питанні зробив Жакоба (Франція). Він особливо детально освітив становище текстильного пролетаріату Італії та Бельгії. З коротким повідомленням про становище в Німеччині виступив тов. Ган-

Французька влада заборонила тиждень комуністичну газету "Емігрант", що видавалась у Франції польською мовою.

3 поля науки і техніки

НОВА ЕКСПЕДИЦІЯ АМУНДСЕНА ДО БІГУНА.

З Осло, столиці Норвегії, доносять, що голова товариства воздушної плавби дав таємний пресі інформації, про нові підготовки Амундсена до подорожі до північного бігуна. Американський багач Елсворт призначив на цілі тої експедиції 100,000 доларів, під тою умовою, що експедиція буде названа експедицією Амундсена-Елсворта. Далше він поставив також умову, що летіт відбудеться під норвежським прапором і що ніякий інший Американець не вільне в ньому участі. Ціла подорож буде коштувати півтора мільона норвежських корон.

З Осло відзидить 25 робітників на Шпіцберген, де вони мають вибудувати величезну саляу на воздушний корабель. Сподіються, що ще до приходу зими властєть вилити фундамент, а потім в чаї зими поставити скелет будівлі, яка буде покрита вітрильним полотном.

Всі ті Амундсеніві приготування викликають, — зовсім зрозуміло — велике зацікавлення не тільки між його земляками, але взагалі між культурними мешканцями земної кулі.

ЧИ РОЗБЕРУТЬ КИТАЙСЬКИЙ МУР.

Ходять поговорок, що поступові Китайці хотять розібрати славний "Китайський мур", який перший китайський володар Іоангті сотками тисяч невільників будував через 40 літ. Той мур простояв понад 2,000 літ, і увійшов загально в приповідку. Та вже і Китайцям не хотілось окружувати себе "Китайським муром".

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ БІБЛОТЕЧНИЙ З'їЗД.

Всеукраїнська Академія Наук в Києві одержала повідомлення про скликання в Києві в середніх числах листопада Всеукраїнського бібліотечного з'їзду.

В ПОЛЬСЬКО-ШЛЯХЕТСЬКІЙ НЕВОЛІ.

ПРОТИ ГНІЧЕННЯ УКРАЇНЦІВ В ПОЛЬЩІ.

Українські послы до польського союму і сенатори, будучи в Женеві на з'їзді національних меншостей, оголосили декларацію, в якій говорять:

"Цього року, як і на протязі минулих років, польська влада вчинила численні трести та арешти в українських краях. Найбільше потерпіли від переслідування Волинь та Поділля. Досаджено у в'язницю понад 1,000 Українців, у тім числі немало інтелігенції, вчителів, письменників, кооператорів. Обвинувачення за більшовизм у руках польського уряду не тільки засіб боротьби з українським населенням. 7,000,000 Українців, що живуть у теперішній Польщі, пригнічені у галузі культурній та релігійній і

позбавлені прав на самовизначення".

Послы звертаються з заклицю до громадської думки цілого світу допомогти українському населенню, бо їхні заходи і заклицю до польського уряду до цього часу були даремні.

НАСТУП НА РОБІТНИКІВ В ПОЛЬЩІ.

Лодзьські газети повідомляють, що найбільші об'єднані, промислові підприємства "Шайблера і Гормана" та 9 інших великих підприємств, об'єднаних у союзі текстильної промисловости, постановили закрити фабрики та звільнити всіх робітників, мотивуючи свою постанову браком коштів.

М. ІРЧАН 14

В обороні робітничо-селянських героїв Мельничука і Шеремети

(Продовження.)

З наведених вище листів виходить ясно, що Мельничук і Шеремета були комуністами ще на Україні, а не, як каже пан Д. Д. Лецишин, "поробили їх в Канаді". Кобиб, наприклад, хотсь захотів розстріляний у Львові студентів Крупи і Луцкея робити після їхньої смерти тим, чим вони не були, то в перший планув-би в обличчя такої людини. Люде, які померли мученично, заранньо смертю за будь які ідеї, мимоволі в кожній чесної людини викликають глибоку пошану до них. І в сьогоднішньому культурному світі майже немає випадків, щоб по смерті чи то національних, чи то класових героїв, відібрано їм свідомі то ідеї, за які вони вмерли. Відібрано і погановлено. Але ми, Українці, вічно нарікаємо, що з нами ніхто не хоче рахуватися та що ми культурні, а в дійсності не можемо навіть тягнути в самому хвості всеюдської культури. Бо недоросли, бо якась гнида гангрена жере тіло, а ми хочемо, щоб моладе покоління було здорове. Не хочемо знати гігієни душі, серця і розуму. І не дивниши, що моладе покоління йде до чужих. Там воно виростає здорове, але — воно не признається більше до своїх батьків. Буде соромно і не буде зашо..

Класовий характер "дванадцятки".

Характер "дванадцятки", без сумніву чисто класовий, робітничо-селянський, а не націоналістичний. Для кожної здорово-думачої людини відомо, що коли хтось є комуністом, то тимсамим він не переставє вважати себе членом тої нації, яка зродила його. Коли Мельничук, Шеремета, Целко і 9 повстанців "дванадцятки" були комуністами, то рівночасно були Вони й Українцями. Ріжниця тільки в тому — що в них український народ, не трудовий елемент, робітники, селяне і трудова інтелігенція, працююча клася. Кожний ворог працюючих, кожний визискувач, до якої нації він не надежав-би, для Них був ворог. І це незвичайно ярко підкреслила провідниця "дванадцятки".

Перш усього псевдоніми Мельничука і Шеремети, про які згадується в акті обвинувачення, про які писала теж польська преса і під якими в перших днях виступу оперували Мельничук і Шеремета. Мельничук звав себе — "М о л о т" а Шеремета — "Ч е р в о н и й".

Хіба ті псевдоніми не говорять самі за себе? Далі — передсмертні листи Мельничука і Шеремети. Таких листів українські націоналісти, або як каже пан Д. Д. Лецишин — "жовто-блакитники", хоч-би хотіли, не могли написати. Ось п. Д. Д. Лецишин, в своїй статті, вимінає навіть слово "товариш", таке страшне воно йому. (Гл... "зареміла сальва і тіло борця-героя впало лицем в низ, в калюжу крови побратима Степана...") Я вмісне буду підкреслювати в уривках з передсмертних листів розстріляних товаришів ті місця, які найбільше і недвозначно зазначають класовість їх авторів.

Ось лист передсмертний до товаришів: "Вам, товариші, ми, ідуци на смерть, посилаємо привіт. На великій дорозі життя не один з Вас міряв широкі шляхи з нами, лелая ті великі надії, що ми. Ідїть далше, наша смерть нехай Вам буде захоतोю. Хай живуть борці за волю народа! Хай живе революція!" Петро Шеремета. Степан Мельничук.

Лист Шеремети до рідних (уривок): "Я вмираю за праве діло, за Вас дорогі мої, за бідних моїх земляків — умираю... За що я вмер? чого я вмер? Вмер за те, що цілюю життя мого було і змістом. Я вмер за Вас. Дорога, якою я ішов, була постелена нами Вами — за Вашу любов, за любов до бідного мого народу кладу голову... Не забувайте, за що я вмер, — пімста панам нехай жервіє у Вас. Будьте друзими бідного. Пан серця не має. Пан живе коштом слабого... Іду від Вас, але мій дух буде вітати серед Вас. Не плачте, я Вас прошу, не тужіть, так було треба, так хоче народ, так хоче Велика Революція, а я її вірний син!"

З листа С. Мельничука до рідних: "В боротьбі за визволення нашого бідно-

го, нещасного, віками гнобленого народу, я за годину віддам тому народові найдорожчий скарб, який лише може дати людина.

...Пам'ятайте, що я загинув не за свої особисті інтереси, не за те, що я побирався за своїм особистим шастям, я загинув в боротьбі за права того народу, котрий дав мені виховання... Я загинув, але ідея, за котру я йшов — не згинє. Вона буде далше жити в мільонах сердець українського працюючого народу. Правда, вороги працюючого народу будуть відноситися і відносить до нас, як до злочинців, але я переконаний, що український народ буде благословити нашу вчинки. Бажаю Вам дожити часу, коли замість сили оружя запанує сила правди, свободи і справедливости..."

Як бачимо, навіть перед обличчям смерті т.т. Мельничук і Шеремета не забувають підкреслювати класових ріжниць. Скрізь є "бідний народ", "пімста панам", "будьте друзими бідного", "так хоче народ, так хоче Велика Революція, а я її вірний син"...

Чи в своїй статті про Мельничука і Шеремету, пан Д. Д. Лецишин вжив хоч-би одного подібного слова? Чи хоч в одному місці він згадав про бідний, працюючий народ? Чи націоналістична українська преса, не тільки в Канаді, але скрізь, хоч раз ярко поклала ріжницю між народом і працюючим-бідним народом? Чи хоч раз був в ній клич: "будьте друзими бідного"? Чи хоч раз прихильно згадувалось про Велику Революцію? Вкінці, як пояснює собі пан Д. Д. Лецишин слова Шеремети: "так хоче Велика Революція, а її вірний син"...? Яка може бути інша революція в нашому столітті, окрім Великої Революції європейського Сходу? Ніхто-ж не зве і не назве авантур Петлюри — Революцією, до того Великою. Це був провідник контр-революції. Значить — Шеремета мав на думці такі більшовицьку Велику Революцію і раз він так сказав, то яке хто має право і лише опрокидати це, коли значіння його очевидне?

До речі, характерне це ще й тим, що т. Шеремета, який дуже любив мою драму "Бунтар" і знав її чи не цілу напам'ять, одню речення в своєму передсмертному листі взяв дослівно з "Бунтаря": "Так хоче Революція, а я її вірний син" (Слова комуніста Ярослава, стор. 31.)

В листі т. Мельничука це саме: "бідний народ", "український працюючий народ" та чисто комуністичне побажання: "бажаю Вам до-

1) Не за назір "переправитися в Чехословаччину на студії" М. І.

жити часу, коли замість сили оружя запанує сила правди, свободи і справедливости".

Ось так думали і за ці думки померли не ті, що "перебирались до Чехословаччини на студії", не "жовто-блакитники", а червоні повстанці-комуністи Мельничук "Молот" і Шеремета "Червоний". Відмовляти їм того, за що Вони боролись і вмерли, це значить, ганьбити їхню світлу пам'ять і опльовувати їхні ідеали. Шоб не казали вороги Мельничука і Шеремети, але їхньої класової свідомости і відданости в ніякому разі не заперечать. Бо за цим говорять їхні листи, а українські-ж націоналісти не признають класового поділу і для них український народ — всі, і пани і попи і робітники і селяне, а Шеремета виразно каже, що "пан живе коштом слабого". Чи багато ми зустрічали в українській націоналістичній пресі Америки і Європи не уступів, а рядків, щоб боролися класу працюючого, власне той "український працюючий бідний народ", про який згадують Мельничук і Шеремета? Ні, бо це-ж не по їх програмі, це не в їх інтереси, а коли так, то чого-ж тоді чіпляється Мельничука і Шеремети?

ЧИ СПОВІДАЛИСЬ ЗАСУДЖЕНІ І ЧИ СПІВАВ МЕЛЬНИЧУК "ИНТЕРНАЦІОНАЛ"?

Це теж один з поважних і безосновних закидів пана Д. Д. Лецишина, що Мельничук перед розстрілом не співав "Інтернаціонал", як це я написав в своїй драмі "Дванадцять" і про що писала в свій час українська та чужа преса. Вправді пан Д. Д. Лецишин зазначає, що він був очевидцем розстрілу Мельничука й Шеремети, бо сидів тоді в чортківській тюрмі, але коли він не знає про це, що Мельничук співав "Інтернаціонал", то я можу сімло сумніватися чи пан Лецишин був тим очевидцем.

В опісі "подробиць" розстрілу Мельничука і Шеремети він, хочаї заімпонувати своїм очевидством, описав ширину й довжину тюремної площі, описав розстріл Мельничука й Шеремети, промовчуючи, що Мельничук співав "Інтернаціонал" і забіг так далеко, що після його думки, по розстрілі Мельничука й Шеремети — Іх тіла жовіри вложили до дерев'яної скрині, яку, коли розійшлась публіка, "визначна служба забрала до трупарні і пізніше похоронено їх на холеричному швинтарі в Чорткові".

(Далі буде.)

Не забувайте про пресовий фонд одинокій українській робітничій газеті в Канаді — "Українських Робітничих Вістей"!

ВСЯЧИНА.

Поліціянти не ангели. — Польський письменник Жеромський написав книжку "Гішедвіосне", в якій змальовує туртури в'язнів польською поліцією. В протывагу Жеромського польська поліція видала брошуру "Сальтомартає великого письменника", в якій зазначається, що поліція не складається з ангелів і що поліція у всіх краях бє в'язнів, то чому-б цього не мала робити польська.

"Шляхетні" редактори.

Польський публіцист і письменник Новачинський помістив в "Слові Польскім" статтю, в якій назвав редактора "Куреру Подзенного" неуком, бандитом, пройдувсітом. У відповідь на це ображений редактор в своїй статті назвав Новачинського 1) фальшивимом векселє, 2) розпустником згнїлим від недуги, 3) виродком у своїй родині, 4) падлюкою, що торгував власною жінкою, 5) людиною, яку прилюдно бють по лицю, 6) літературним злодієм і т. д. Такі собі польсько-шляхетські редактори.

"Як король йшов на війну".

— Ні, не на війну, але як румунський король їхав оглядати своїх віронопідданих до міста Яси. Перед в'їздом короля до Яс, видано було наказ: "Дері й вікна будинків при тих вулицях, якими буде їхати король, мусять бути щільно зачинені. На балкони не вільно виходити. Купці і власники не сміють виходити зі своїх склепів на вулицю і повинні нікого ні випускати, ні випускати зі склепів".

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

В ПАМ'ЯТЬ ПОЛЯГЛИХ БОРЦІВ.

Вінніпег, Ман.

В середу, 11 листопада, відбувся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу величавий концерт-митинг в пам'ять третього річчя смерті революціонера Степана Мельничука і Петра Шеремети. Не дивлячись, що був будинок, велика зала Укр. Роб. Дому була заповнена. Відбулася підняття святячній настрій. Коли віднеслася куртина, перед присутніми став мальовничий образ сцени. Шлях сцени була прикрашена на червоно. В глибокій сцені, на тлі великої п'ятикутної звади, висів образ Мельничука й Шеремети. На сцені виділяла перша група мандолинових оркестри в червоних блузках. В салі запанувала тиша, наче ця тишина громада людей дух затала. Серед цієї тиші в м'якодію розлилася музика "Похоронний марш". При перших же звуках, всі присутні встали і вислухали цілу пісню стовп.

Після цього виступили П. Попович і у вступному слові представив, хто були Мельничука, Шеремета, Цепко і ціла дванадцятька, як вони і за що боролися та вмерли. За це ми інші шануємо їх пам'ять і українські трудящі мислять будуть шанувати їх пам'ять вічно, бо ці революціонери свідомо загинули на смерть за працюючий народ Західної України, вони започаткували ту боротьбу, яку і сьогоднішні доводять до побідного кінця.

Героїської боротьби цих героїв не запам'ятовувати ніколи чорносотенні негідники. Народ своєю власною свідомістю, своїм чуттям відчуває за кого і як вмерли ці борці, а до того про їх боротьбу свідчать документи.

Після промови т. Поповича мандолинова оркестра відіграла "Інтернаціонал" і "Варшавянку", а мішаний хор відспівав стрілецьку пісню "Ов та за журнались стрільці червої".

Тоді стався велика несподіванка. Відт. Поповича проголосив, що тому день назад несподівано загинув до Вінніпегу т.ка Анна Мельничука, рідна сестра Степана Мельничука. При цих словах зала загремів від оплесків. Кожен стиснув оплески, т. Попович сказав, що Анна Мельничука виступила з коротенькою промовою і під буряний оплески присутніх, т. Попович вивів на сцену т.ка Мельничука і представив присутнім. Т.ка А. Мельничука була дуже скромною і коли її назвали оплески, вона вступила в розмову з присутніми. На вступі зазначало, що її перший раз доводиться бачити та величаво шанувати пам'ять покійних героїв, бо в Галичині, відки вона тільки недавно приїхала, не вільно щось побіжного робити, там польська шляхта не дозволяла ні на мітинг, ні в пресі гадати добрим словом розстріляних революціонерів. Взагалі там страшний утиски і переслідування українців і всього українського. Т.ка сестру Степана, дуже вразили виступи яко-

гось Лецишина і "Укр. Голосу", які в так негідний спосіб кинули божом на цих славних борців, просто в безсоромний спосіб їх оббрехали. Вона рішуче ствердила, що її брат був комуністом, вона знає про це з його листів, які він писав до дому з України. Коли її спитали польські жандарми і мали судити, то вона з розданими в Коломиї і просяла, щоб їхали до Чорткова боронити Степана і Петра, але ні один український адвокат не хотів їхати. Відлекувалися тим, що не комуністи, а через не вони боялися, або не хотіли зробити собі ворогів серед польської шляхти. Згодом після поїзти тільки Жид др. Поддес. Коли вернувся з суду цей адвокат, то сказав, що до цього часу він не знає, що таке комунізм, але коли побачив як трималися і говорили на суді Мельничука і Шеремета, як вони вмірали, він зрозумів суть комунізму. Невірно сказав, що це комуністи. Невірно сказав, що це комуністи. Невірно сказав, що це комуністи. Невірно сказав, що це комуністи.

На цьому концерт-митинг закінчено. Це третій раз українська робітничота в Вінніпегу шанувала пам'ять цих революціонерів, але між разом цілком відмінні, чим попередніми роками. Сьогодні свято можна назвати протестом проти брехьових людців з петлюрівського табору на цих славних революціонерів. Шкаво, що "Укр. Голос" передчуваючи це, виступив 11 листопада хуліганською статтею проти покійних героїв і проти т. Ірчана. Між іншим в тому статті пошквали редактор "Укр. Голосу" згадує, що Ірчан і його товариші відповіли Лецишину не тільки в газеті, але й на концертах. В дійсності до 11 листопада ні в одному концерті в Укр. Роб. Домі ніхто не сказав ні слова про брехьові Лецишина і "Укр. Голосу", взагалі не було нікого не порушував аж до 11 листопада. Але редактор "Укр. Голосу", як видно, не спалося спокійно писати його негідного винку і його верзало, що на всіх концертах в Укр. Роб. Домі тільки те й говорив, що про його хуліганські виступи. Тому він це за пару днів до концерту 11 листопада почав писати про те, чого ще не було. Як каже пословиця, знає собака, чим масо з'їла і що буде за неї біда, тому заадаєтись крутити хвостом.

Дяка.

СВЯТКУВАННЯ ОСЬМОЇ РІЧНИЦІ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

Тімінос, Онт.

Стараним відділом Комуністичної Партії Канади, відсвятковано 7 листопада в філіанській залі в Тіміносі восьму річницю жовтневої революції в Росії. Свято відкрив голова т. Мек-Джінс і поспів його значення і цінність. Відтак оркестра відіграла "Інтернаціонал", який присутні вислухали стоячи. Після цього голова сказав кілька слів про смерть вісьвоковий комісаря М. В. Фрунзе і на знак вшанування його пам'яті всі присутні встали з місць. Далі відбувалися концертні точки, виступали хори дорослих і дітей. В українській мові промовляв т. Гнатюк, який сказав, що здобутки жовтневої революції з здобутками працюючих мас цього світа. Але поруч із здобутками, бувають і втрати і тепер саме трудові маси Радянських Республік, а з ними й працюючий цілого світа втратили свого червоного полководця Фрунзе. Промовць розповів про життя й боротьбу Фрунзе. Далі сказав, як буржуазна преса щільно час після революції писала, що завтра радянський уряд буде повалений, а сьогодні й та преса замовкла. Радянський Союз крипне в розвивається. Буржуазна преса прокувала, що зі смертю Леніна, владі радянській уряд. І на тому полеклася. Нині працюючі маси цього світа клянуть свої голови перед борцями, що встановили першу на землі робітничо-селянську державу, яку ми повинні поширити по цілому світу. А для цього ми повинні в цей великий день вступити масово в ряди Комуністичної Партії Канади, бо це одинока робітничая організація, що веде робітничу і селянську до повалення капіталістичної системи, а для встановлення диктатури працюючих.

Другим промовляв Фінляндець в своїй рідній мові. Відтак фініланський робітник виголосив декламацію, а на сцені в той час було представлено живий образ. На закінчення всі присутні встали і відспівали "Інтернаціонал".

М. Каймович.

КОНЦЕРТ-СВЯТО В РІДЖАВІНІ, САСК.

Стараним відділом У.С. К.П.К. відбувся дн 8 листопада в Українським Робітничим Домі в Ріджаві величавий концерт-митинг в честь сьомої річниці Жовтневої Революції в Росії. Концерт-свято отворив мішаний хор в супроводі дитячої оркестри співом "Інтернаціонал". Описав виступив перший бесідник, т. Генко, який поспів присутнім походження державних свят, представив рідницю між церковними а революційними святами, і значення пролетарських свят. Далше достіть обширно розказав історію робітничих повстань ще з давніх часів і як кожний раз буржуазія криво здушувала ці повстання, як от Паризьку Комуну 1871 р., російську революцію 1905 року і інші. Але Жовтнева революція раз на завжди скинула оковані капіталізму і раз на все покінчила з буржуазним ладом в бурній царській Росії.

Відтак наступали другі точки програм, як спів, оркестра і декламації. В другій половині програм виступили другий бесідник, т. Ніколай Він

в своїй промові дуже яскраво змаював завдання усіх партій, як свідоме робітництво відноситься до своїх партій, а головню до такої, яка бороняла і боронить інтереси робітництва і т. д. Дійсно робітничою партією є комуністична партія, до котрої повинні належати кожний робітник і робітниця. Він вкорті переповнів державний устрій в Радянських Республіках, як пролетаріят Радянських Республік змагає до поліпшення свого життя і як він дуже скоро зміняється економічно.

Також гарчо зазивав робітницю, щоб масово вступали в робітничі організації, щоб читали робітничі часописи і підтримували їх. Згадав також, що місяць листопад є присвячений для збирання пресоного фонду і передлат для української робітничої преси в Канаді і що кожний свідомий робітник і робітниця повинні доложити всі старання і посвятити, щоб допомогти своїй пресі.

Описав сілдували кінцеві точки програм, а закінчено концерт-свято відспіванням "Інтернаціонал".

Робкор.

ПОДРОБЛЕНИЙ ЛИСТ.

Торонто, Онт.

Я тільки що довідався про фальшивий лист, який ніби то я писав до робітничої організації в Лондоні, Онт. і в якій рекомендував якогось Савчука як старокраєвого "кваліфікованого", як він себе називає, учителя. В тім листі зазначено, що я на милість бога зиваво робітничу організацію підтримати цего добродія "фінансово", як він сам висловився. Одночасно пишеться там, що його, Савчука, вислала організація з Торонто на посаду учителя до Лондону. Дивно лише, що нема там організаційної печатки і відповідного підпису, лише підставлене кимсь мое ім'я.

На цім місці перестерігаю всі робітничі організації мати зносини з цего підозрюваного особю. Завяваю також, що лист до лондонської організації з мого-їменем підроблений. Цего пачка я ніколи не знав настигати, щоб про него взагалі щось писав не то щоб рекомендував як кваліфікованого учителя. Бачив його один раз в Ошаві, де він дізнався про мене й про те, що я знаю одного товариша в Лондоні, якого імені, ні адреси собі не пригадував. Оже він не використав та невдачно, бо зразу пізнався.

Було-би добре, щоб товариші з інших організацій оддали більше інформацій про цего панка, бо я не вірю, що це його перша махінація.

М. Мануїлак.

ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА.

Ді Пес, Ман.

Стараним відділом Живочої Секції відбулася в Укр. Роб. Домі в Ді Песі спільна товариська вечеря. Зібрався члени й членкині та засіли разом за стіл, де вже були поставлені рідні старокраєві страви. Т.ка Анна Мельничука на початку зазивала присутніх шанувати пам'ять розстріляних польсько-шляхтою три роки тому борців-революціонерів — Мельничука і Шеремети повстанням з місць та відспіванням "Інтернаціонал".

Після вечері забрав слово т. Юзик, спмнув тих, що не стоять ще в організації, а яких нашим обов'язком є пригладити. Відтак слово забрала т.ка Мельничука, яка того вечера була нашим дорогим гостем і розказала про життя й нещодо робітничий і селянський п'яток польської шляхти. Вона розказала, як польські жандарми змушували над політичними зв'язками і закінчила свою промову оліанком в честь організованого життя цього світа.

По цьому т. Огородник сказав, що нашим обов'язком є поспішити своїми жертвами на допомогу політичним зв'язкам в Сх. Галичині.

Відтак т.ка Гоголюк пішла між товаришів і збирала на політичних зв'язків \$16.75. На цьому місці жіночий відділ складає шпур подяку всім жертводавцям. Після вечері відбулася товариська забава з танцями, в котрій товариші і товаришки забавлялися як одна родина. Треба зазначити, що найбільше старань до цієї забави доложла т.ка Богай.

Виваємо робітників і робітниць ставати в ряди робітничих організацій, читати й поширювати робітничу пресу, ширити солідарність серед працюючих. Товариші робітничі в Ді Песі! Ставайте членинами нашого відділу і працюйте разом з нами!

Жертви на політичних зв'язків в Сх. Галичині склали сілдууючі товариші:

Іван Гудулак	\$2.00
Анна Гоголюк	1.00
Анна Мельничука	1.00
Іван Богай	1.00
Федь Березний	1.00
Василь Рудейчук	1.00
Максим Клеменко	1.00
Михайло Мельник	1.00
Михайло Гоголюк	1.00
Михайло Мойсичин	1.00
Іван Беда	1.00
Ігнат Таковський	50
Юрко Богай	50
Михайло Дубинський	50
Геньо Барановський	50
Петро Огородник	50
Микита Сергієвич	50
Григорій Лукіян	50
Руза Лукіян	50

Тов. Квасиница 25
Никола Огородник 25
Андрій Ляданчук 25
Сем Копичина 25
Стефан Івківа 25

Разом \$16.75
А. Богай, голова. Р. Рудейчук, секретар.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

К. Л. Форд Ситі, Онт. — Ми уважали за найкраще передати Ваш допис на конференцію У.С. К.П.К., де крім делегата з Вашої місцевости, були і інші делегати і такі, що відвідували Форд Ситі і знають дещо про тамтешнє положення та що справу розберуть. Що-ж до того, що Ви пишете, що дописувач з Форд Ситі неправильно представив в "У.Р.В." положення, а головню про той нещасний пресоный фонд, що свого часу там збирався і однини його забрали та не вислали на призначену цілть, то про що справу вже багато писалося. Ми все пропонували і тепер пропонуюємо всім організаціям вибрати свого дописувача на зборах, що писав би до газети про робітничі справи своєї місцевости і-за своєю писанню відповідав би перед організацією. Тоді не було-б отой несприятливий пошуків. Газета не може служити для пошуків між товаришами між собою з одної місцевости.

Спростовання. — В минулому числі в поквитованню пресоного фонду з забави в т. Петрушкі зайшла сілдууюча помилка: Пропущено ім'я т. Хабінця і його дружини, які жертвували \$100. а додано безлітрово 50 ц. до датки т. Пастуха, що на цьому місці спростовується.

ОПОВІСТКИ.

УВАГА! ТРАНСКОНА! УВАГА!

Стараним відділом Робітничого Заповомого Товариства в Трансконі, відбудеться в суботу, 21 листопада 1925 р., в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі

ВЕЛИКА ЗАБАВА З МУЗИКОЮ І ТАНЦЯМИ.

Товариші і товаришки! Ця забава устроюється в користь нашої преси і тому ми повинні придіти на неї обов'язково.

Вступ на забаву лише 25 ц. Добра музика.

Початок в годині 8-ї вечером.

Приходьте громадо! Приходьте всі!

Комітет.

УВАГА, ВЕГРЕВІЛ І ОКОЛИЦІ!

Товариші фермери і робітники! В місяці листопада ц. р. минає три роки, як польська шляхта розстріляла в місті Чорткові, в Галичині, найкращих синів галицького трудового народу Степана Мельничука і Петра Шеремети! Ви знаєте вже за кого вони загинули! Вони віддали своє молоде життя за вільні наших братів і сестер з ярма польської шляхти. І за це від нас належиться їм велика пошана. На їх приміри робітничі повинні вчинити і вчинити своїх дітей.

Організовані робітники в Вегревилі, щоб гідно вшанувати пам'ять цих борців в третю річницю їх смерті, рішили відіграти в четвер 26 листопада в Добіне театрі в Вегревилі славну драму т. М. Ірчана п. н.:

"ДВАНІЦЯТЬ"

написану в честь боротьби і смерті трьох героїв: Мельничука, Шеремети і Цепка та цілої їх дванадцятки.

Запрошуємо на це врочнє свято всіх вас товариші фермери і робітники в Вегревилі і околиці! Приходьте громадо! Ці борці віддали своє життя за поневолення, а ми віддаємо їм за це належну честь.

Початок точно в годині 8.30 вечером. Честий дохід призначений на робітничо-фермерську пресу.

ПОШКУЮ кукаря (старшої жінки), щоб могла провадити домою й заопікуватися двома дітьми-сиротами по матері. Платня сілду. Подати більш інформації зголошуватися на адресу:

Nick Pawlek, (139) Levaek, Ont.

ПОТРЕБНО першоюдоного кукаря до ресторану, який міг-би варити англійські і українські страви. Платня після угоди, тижню або місячно. Зголошуватися на адресу:

International Cafe, 634 Simpson St., Fort William, Ont. (140)

НОВА ЧУДОВА ДРАМА! ПЕРШИЙ РАЗ НА СЦЕНІ В КАНАДІ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТКОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

відограє

В СУБОТУ, 21. ЛИСТОПАДА, 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ПРЕКРАСНУ ДРАМУ НА 4. ДІЙ. АЙЗМАНА, В ПЕРЕКЛАДІ М. ІРЧАНА

Терновий Куш

Обов'язком кожного робітника і кожної робітнички побачити цю прекрасну драму, яка перший раз появляється на українській мові. Представлена в ній незвичайно вірною боротьбою працюючих, що 1905 року повстали проти тирани російського царя. Віснці це повстання було заглошене в морі робітничої крові, але дух волі не загинув. Стративши найкращих синів, працююча кляса в 1917 році знову повстала і так перемогла царську тиранию.

Товариші й товаришки! Не пропустіть нагоди, щоб побачити цю драму. Познайомтеся з тяжкою, нерівною боротьбою працюючих за своє визволення. Драма "Терновий Куш" має в собі дуже цінні думки і ви повинні почути їх.

ДРАМАТИЧНО РОБИТЬ СТАРАННЯ, ЩОБ ДРАМА ВИПАДА ЯКНАЙКРАЩЕ. УЧАСТЬ БЕРЕ ПОВЕРХ 50 ЛЮДЕЙ, А РОЛІ ОБСЯДЖЕНІ НАШИМИ НАЙКРАЩИМИ СИЛАМИ. ПРИХОДІТЬ ВСІ І КЛИЧТЕ СВОХ ЗНАЙОМИХ, А НЕ ПОЖАЛУЄТЕ.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ НА ТИКЕТИ НЕ ЗМІНИЛИ: 50, 40 І 25 ЦЕНТІВ.

Радимо тикети набувати завчасу: - шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

СТАРШИЙ ВІДДІЛ СУРМ І ГРУПА МАНДОЛИНОВОЇ ОРКЕСТРИ ПРИ У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ

устроює

В НЕДІЛЮ, 22. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗМУТЬ УЧАСТЬ ХОР ВІДДІЛУ СУРМ, МАНДОЛИНОВА ОРКЕСТРА І СОЛІСТИ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

РОДИНА ШТКАРІВ В ФОРД СІТІ, ОНТ.

Повідомляється робітників і робітниць в Форд Сіті, Онт. і околиці, що драматично-співацький гурток при відділі ТУРФДім в Форд Сіті відіграє дн 21-го листопада ц. р. пречудову драму з під пера М. Ірчана п. н.:

РОДИНА ШТКАРІВ.

Початок в годині 8. вечером. Ціни тикетів 50 ц. включно з воєнною таксою, для дітей повище 12 літ 25 цт.

В Монтреалі відкриваються автотомобільно-тракторні КУРСИ.

1. Навчання відбуватимуться на українській, російській і англійській мовах.

2. Навчання вечірні, чотири рази на тиждень, теорія і практика.

3. Речинеш курсу від 5 до 6 місяців.

4. Після скінчення курсу і іспиту курсантові дається сертифікат

ШОФЕРА-МЕХАНІКА

Впис і приймання від 1. до 15. листопада 1925 р. За подробицями зголошуватися кожного дн в години 7. до 9. вечером в

ROSEMOUNT MOTOR CAR CO. LTD.

Cor. Carriere & Iberville Streets, Tel.: Calumet 4873

Інженір-технолог: Т. А. Животовський.

Інструктор-механік: С. А. Киндесевич.

РОБІТНИЧА КНИГАРНЯ.

Повідомляється українських робітників, що п. ч. 446 Селкірк Еню у Вінніпегу отворено робітничу книгарню. В цій книгарні може дістати українські і англійські робітничі книжки, журнали і газети. Закоди п. ч.:

446 Selkirk Ave.

ТЕАТРАЛЬНО-КОНЦЕРТОВА ПРОГРАМА НА ЛИСТОПАД ДРАМСПІВГУРТКА В ЕДМОНТОНІ.

Листопадовий комітет допомоги робітничо-фермерській пресі в місяці листопад, що складається з робітничих організацій при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні, виготовив на місяць листопад таку програму:

В суботу, 21. листопада, в годині 8.30 вечером Драму-гурток відіграє дуже гарну і повчачу драму Д. Айзмана в перекладі т. Ірчана п. н. "ТЕРНОВИЙ КУШ".

В неділю, 22. листопада, в годині 8.30 вечером відбудеться МУЗИКАЛЬНО-ВОКАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ.

В неділю, 29. листопада, в годині 8.30 вечером на закінчення листопадової кампанії відбудеться ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Робітники й робітниця Едмонтону й околиці! Ми кличемо вас прийти на ці підприємства громадо і тим самим скористати з прекрасних вистав та допомогти своїй пресі.

В виконанню листопадової кампанії на допомогу своїй пресі беруть участь такі робітничі організації в Едмонтоні: У.С. К.П.К., ТУРФДім, Р.З.Т. і диточа оркестра. Режисером т. І. Стован, а директором т. Д. Вихрестов.

ЗА ЛИСТОПАДОВИЙ КОМІТЕТ:

М. Якимчук, голова, П. Лутчак, секретар.

УВАГА! — РОБІТНИКИ МІСТА КЕЛГАРИ І ОКОЛИЦІ!

Не забувайте, що листопад є місяцем кампанії допомоги "Укр. Роб. Вістей", "Робітниця" і "Фармерсько-го Життя".

Чи ви застановились над тим, як допомогти своїй пресі? Комітет, вибраний з робітничих організацій при Укр. Роб. Домі в Келгарі, виготовив програму підприємств, які відбудуться в Укр. Роб. Домі в користь пресоного фонду в листопад.

Ви допоможете своїй пресі вже тим, що прийдете на ці підприємства.

В СУБОТУ, 21. ЛИСТОПАДА — КОШИКОВА ЗАБАВА.

В НЕДІЛЮ, 22. ЛИСТОПАДА ВЕЧЕРОМ МАСОВИЙ МІТИНГ.

Приходьте на ці підприємства, а багато скористаєте та допоможете своїй пресі.

ЛИСТОПАДОВИЙ КОМІТЕТ.